

ТАРМЛАДН

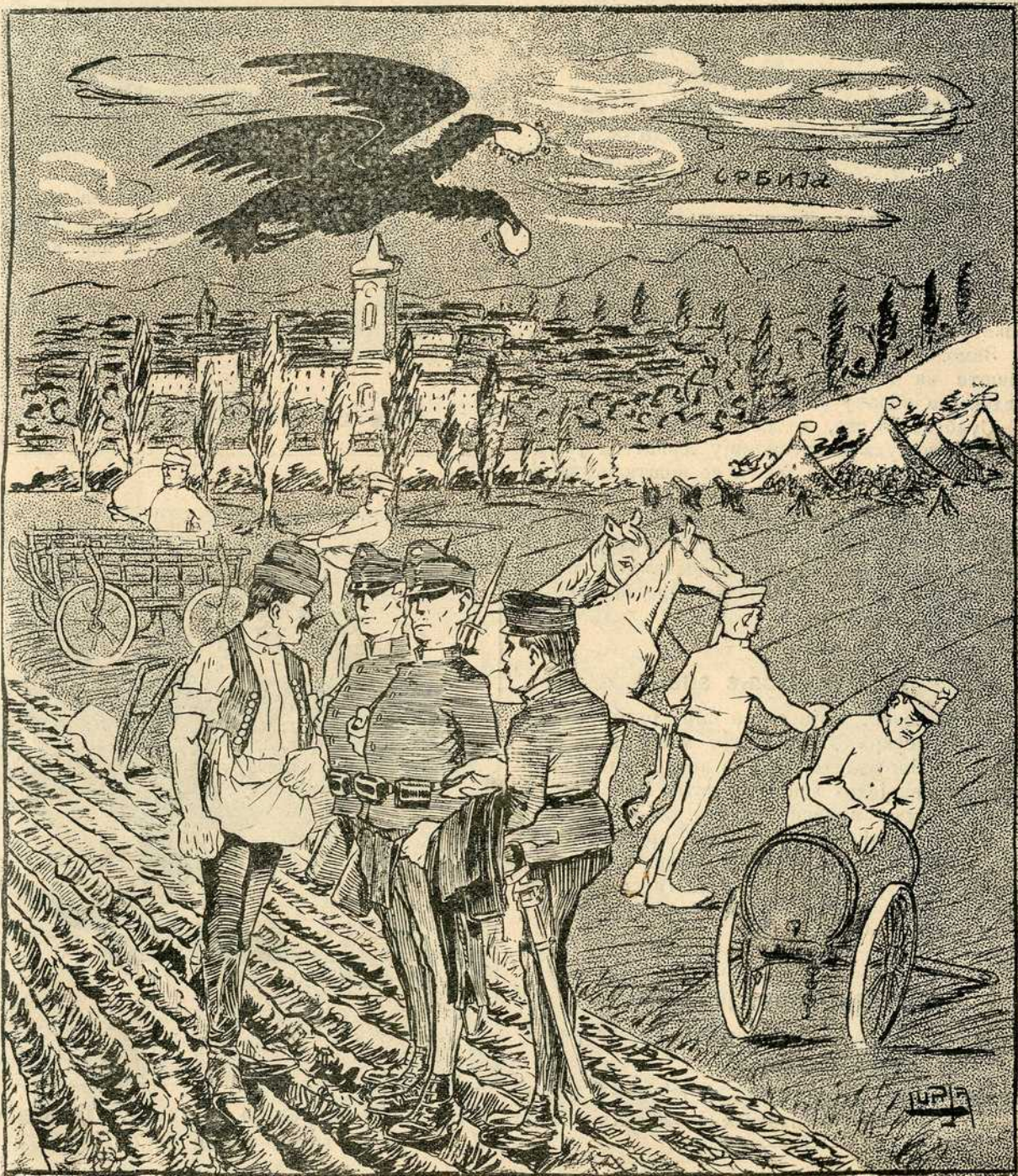
ХУМОРИСТИЧНО-САТИРИЧАН ЛИСТ.

Број 4.

У Новом Саду, 15. фебруара 1909.

Год. III.

Шта ми „добијамо“ од анексије.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

ЕПИСКОПУ МИРОНУ

— Поводом посланице му у обрану гоњенога српског народа. —

Из болне душе уздаси нам лете,
Склапамо руке на молитве свете . . .
Ал' најамничке све су бешње хорде,
Баш српске крви жедне су им ђорде.

И Србин мора силом на Голготу —
И жиг неверства издајства срамоту,
На чело своје онај прима сада
Који за краља радо — први пада!

Пастиру добри! — Ти устајеш смело
Бранећи стадо, испитујући дело.
Пастиру добри, наш владику стари
Цео ти народ — зато благодари.

Mansuetus.

Независност судца.

Непосредно пред одређени дан, кога ће почети суд затвореним Србима због „велеиздаје“, пријавио се за бранитеља истих — а и без знања њихова — Јозеф Франков.

Замолио је одмах судбени сто да одгоди рочиште на годину дана, док покупи нужне свједоке за обрану затворених Срба.

Судбени је сто, — да покаже и докаже 1.) независност суда и аутономију Хрватске у судбеним пословима; 2.) да га се ништа не тиче, што је Франк пет сати конференсирао с Векерлом; 3.) да га није нимало брига, што је хрватски државни одвјетник ишао на разговор мађарским министрима, — уважио, односно *дао мјесца* молби и уваживши разлоге, у њој наведене, одгодио је рочиште на годину дана.

Доктор боље зна.

Један човек, који се на смрт разболио беше, зовне лекара да га упита може ли се још каквој помоћи надати. Кад је лекар припео болесник је већ једва знао говорити. Прегледа га и рече да нема никакве наде и да је „готов“.

Чувши овај лекареве речи, промигољи се мало, па ће: „Нисам ја још „готов“. А на то ће жена (која је једва чекала да га се опрости) „ћути ти тамо, ваљада доктор боље зна!“

Чуо: Горски.

Разговор поцијепаних.

Фравковац: Бог и богме, сваки дан је све векши број легијонашов.

Старчевићанац: Так је, так, ал је сваки дан и све више мађарских школа у Хрвацкој.

Ратни картечи.

● Како „Политика“ јавља, Аустроугарски конзулат у Београду позвао је Аустроугарске поданике, да се иселе из Србије. — Боме ко се сели тај се не весели.

● У Русији су врло лепо дочекали бугарског „цара“ Фердинанда. Бечлије држе да је Фердинанд окренуо леђа Бечу и сад бече очи.

● Србија се решила да напусти све вароши дуж Дунава и Саве, та и Београд —. Лепо, још тако исто да се реши и Аустрија да напусти све вароши дуж Дунава и Саве, па да се као и Србија повуче у унутрашњост Аустрије — па је мир осигуран.

● Престолонаследник Ђорђе опет и даље приповеда рат. Ново српско министарство држи да би најбоље било, кад би престолонаследник Ђорђе мање приповедао а више ћутао — корисније било.

● У Србији су врло разљућени на вест, да је Турска забранила увоз муниције у Србију, тако да су се решили онда да и без великих сила отпочну извоз муниције.

● Неки држе да је француско руски савез без вредности. Србијанци кажу, то ће се видети док до рата дође.

„Чех се Немцов не боји!“

(Политичка ситуација у Прагу, или кад се двоје туку, трећи се смеје).

На збор у Џикинду.

Јаша: Трком трчи сарка, да претигне Марка.

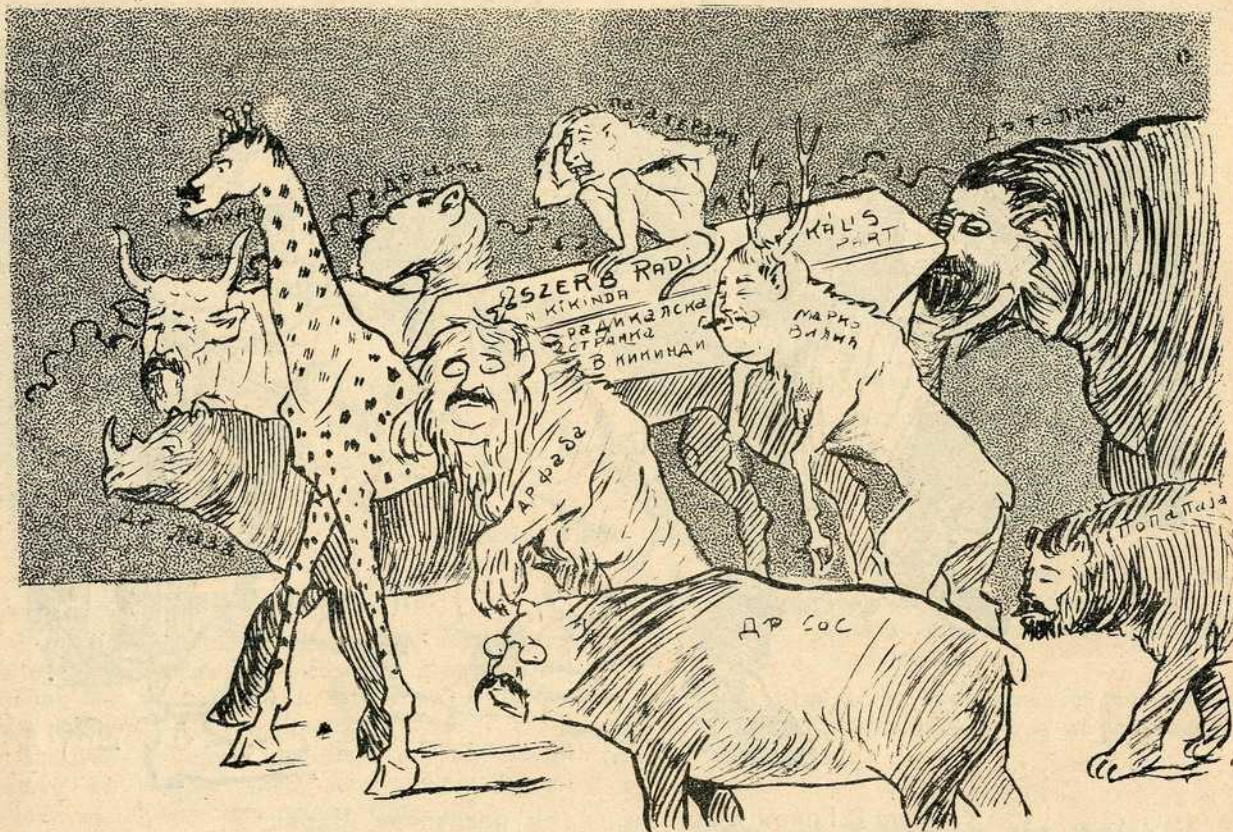
Погибија.

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А

Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

После избора (мала шала)

Свечан укоп радикала!

Ванредна седница

грчко-црквене школско-радикалне скупштине
у Ујвидеку.

Почасни председник по старешинству прочита журви допис многославног уредништва „Заставе“, којим главни наређује — под претњом да ће непокорни и без молитве осетити „исход души“ — да се потребни предлози без дебате једногласно приме, како би сав записник могао још до подне ући у штампу. Одмах после тога (по упутству изговореном испод бркова, што су к’о покисла стреја) предлаже:

1) *изабрани председник по тежини*: да се целој радикалној странци пошаље повереница, што је за сва времена предобивена Велика Кикинда за радикале — то изборно место неуморног Полита.

2) *први потпредседник по дебљини* предлаже: да се позову све општине овога света, да пошаљу повереницу радикалној странци, а с тим у вези да и у подне излази број „Заставе“, који ће доносити I. имена места, која су повереницу послала, II. опишан извод из записника оних седница, у којима је решено да се општина прикључи ујвидекуј скупштини и да пошаље — ма и неплаћено — повереницу и III. похвално слово предлагачима и свесним општинама.

3) *трећи председник, који важе изнад 90,*

а мање од 110 кг. предлаже: да се сви говори изговорени на позорници при јуришу на Кикинду, штампају у милијон примерака а говорницима да се у име дневнице да̄ по један манастир са целим непокретним иметком на уживање — и на успомену по један кикиндски лимун с рузмарином

4) *трећи потпредседник по мизичи — ума* предлаже: да се одмах на место Полита остави у Кикинди као кандидата — за народног посланика Мила Пајин, што зна читати резолуције.

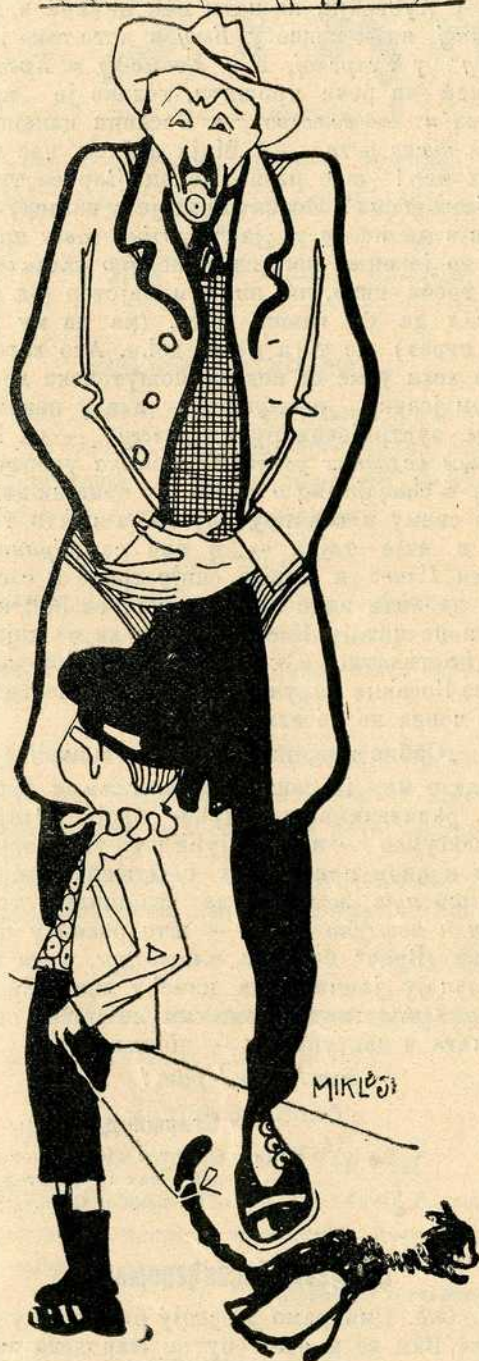
5) *други потпредседник по краткоћи прстију* предлаже: да се сви они чланови странке, који су освојили Кикинду, најрадикалскије умоле, да одмах правце иду и да освоје Кореницу, како би онде могао кандидовати за посланика — прешеш Ђока.

6) *напоследку сви председници и потпредседници* предлажу: да ова скупштина корпоративно оде Томи Јашићу и да му изрази своје страхопоштовање и љубав с вером и надом, да ће и у будуће бранити и штитити шале и изнемогле — као сам себе.

Почасни председник упита сад тек присутне да ли предлоге примају.

Примамо, примамо, захори се са свију страна и због веће радости — потекоше свима скупштинарима сузе.

Из „Заставе“ I. броја
што је изашао у подне.

Кузман велики и Дамјан мали.

(После „збора“ у Кикинди, разговарају се).

— А што мучиш ту животињу?

— Е, а како ви!...

— Ми?

— Да. Каже, тата, кад сте били у Кикинди на „збору“ — а ви сте повукли мачка за реп!

Рат! Рат! Рат!

Таман је неко престао објављивати (у свима европским новинама) *рат, рат, рат* (календарима) и сретно претурисмо преко наше главе, *рат радикалске хорде око аутономних лонаца и манастирских добара, усљед заузећа аутономије* (под Јашину аренду) — а оно објавио Србима у Хрватској *рат* до истребљења *Павел Рауш*, — комендант ваздушних лађа „Клевете“ и „Денунцијације“. И још није ни *све Србе* у Хрватској заробио и окувао, а већ је на другу страну међу Србима избио *рат*. У темишварској дијецези, у Великој Кикинди десила се ужасна *погибија радикалске хорде*. Како „Јаковлев биро за лагање“: „Застава“ јавља — грабикалска војска је „заузела“ алмажанску тврђаву и главни град Велику Кикиндку. Као што исти биро јавља, главном грабикалском команданту за нападај кикиндске тврђаве, ђенералу вацке армије Јаши Кошуговом није тол ка *радоси* што су „заузели“ алмажански град *В. Кикиндку*, колико га је *жао* што се то „заузеће“ без и једне капи алмажанске крви — десило. Јер ко ће веровати, да његова *хорда*, која је просула српску и братску крв у *Н. Саду*, *Уљми*, па чак и у *љутој Кр. јини* на *Удбини* — да је могуће било таква *љути* алмажански град „заузети“ *без крви* и без да је *уз та глава* *Марка* — ако и не *Краљевића* а оно *Богдака*, главног вође алмажанских Срба. Еле, таман се у Кикинди сретно свршио радикалски *рат „заузећем“* Кикинде, а оно објавио *рат* — разуме се и опет *Србима Јаши побратим*, а Раушов крилни ађутант и главни комендат сувоземне морске флоте Јозуа Франк, који је иначе „велики“ војсковођа, те је организовао добровољачку легију *зизибанбула*, од којих сваки *носи* са собом по *два пара чистих гађа* и један добро конструјисан *бицикл* — *за бегане*, „а ради сигурнијег и успешнијег *стругања* — увешће се и *ваздушне лађе*, којима ће командовати *Ивица Франк*. Легија је подељена у *више чета*, од који само напомињемо легије: „*Страх у чакширама*“ „*Чисте гађе!*“ И таман је мобилизовао *војску зизибанбула* *Јозуа*, те по бечком налогу хтео да учини „*Drang nach Osten!*“ — и *заузме Босну* (баш као *његов побратим Јаша Велику Кикиндку*) *за коју* је *већ* одавно *телићима* доказано, да она и по Јеховином и „*Хрватском праву*“ *припада* у оквир *велике Хрватске* — и тек што се *искупила његова легија зизибамбула* на „*Драви*“ (*Пфајферовој*) те *осули жестоку ватру на Србе* — (у затвору), „*велеиздајнике*“ — а оно *букнуо рат* у Угарској око *рекрушког пишања*, чему су *наравно* и опет *Срби „велеиздајници“* криви, што је у опште дошло до тога *питања* код Мађара, да не даду *повишицу рекруша*. Срећа је што су Мађари *ипак* изгласали *повишицу војске*, иначе би *зло* *прошли Срби* у Хрватској, и ако *нису* о том *питању* ни *говорили* И још се *дим* од тог *рата* није ни *распливио*, а оно *букнуо рат* око *самосталне мађарске банке*, и још *честито надри борци* *нису*

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

WWW.UNILIB.RS

ни положили оружје, а оно букнуо. нов. рат око језичног питања у нашој вјесци. Траже Кошутовци и наши радикали команду на мађарском језику, као да њима то није аласајна што рекао Шваба, хоће ли се нашој у Угарској рођеној деци командовати на швапском језику: *Marsch nach Bosnien*, или на мађарском: *Mars Bosznia!* које је постало већ свеједно и највећим Кошутовцима, само ађутанту штреберске кумпаније, *Калијану Елсаком* — уздицеком посланику — није, па се *размацарно* у тејатору на пештанском Дунаву, и виче „*микс дајч*, — него *унгарши!* *Демке!* — И онда да му не рекне румунски Влах, који га је бирао: „*утуц домје луј!*“

Рат или мир?

И тако „*моји клибе*“ (клибио се он да се клиби) тертајбел је ту. И сад могу Мађари колико год хоће причати асунђа, митмунђа а Босниањок требањок прикључањок Мађарорсагу, а Јозуа тешио телиће да ће се Босна „*Великој Хрватској*“ „*припојити*“, Шваба је спацио Босну, и у обе руке стегнуо палац међу претима — па то ти је! Па сад што рекао Србијанац, ко ту да се *не бије!* Хоћеш, нећеш, мораш! Заш' Јозуа би хтео Босну за своје телиће, а Мађари би хтели опет за себе, ако не Босну, а оно барем Босну и Херцеговину. Црна Гора и Србија и они би парче од Босне, ваљда за успомену, као оно *соншагсегер* кад је први пут убио зеца, а он му очунао реп, па га турио у медаљон. Турска је међутим видила да од тог будућег *паприкаша* — неће вајде видети, па је извукла своју кожу — и продала је Чваби за 50 милијуна круна. И тако мог фетер Михла сав досадањи *кригсц* заједно с гослођом *Анексијом* (да је поштена) стају преко

500 милијуна круна трошкова

и сад ако јој и даље буду конту за Србију и Црну Гору правили, може слободно Фетер Михл узвикнути: „*Сваком бршту евалз, оштанеш кљафа келафа!*“ И таман се он хтео да упути ко бос у бару у Србију, да тражи регреса и прави и тамо реда, као што је „*направио ред*“ у Босни, а ето ти однекуда искрену бели Уја, кад си му се најмање надао и подвикну: *цурурук!* Сад шта му је то „*цурурук*“ на швапски, ја баш не разумем али ваљда га је *фетер Михл* разумео, кад нити је *Шваби* до рата и „*казнене експедиције*“ у Србију; нити Србији до ћутања. Сад шта ће се из њиховог разговора излећи, у који никако да се велике силе умешају, знаће га његов ђаво, тек како се Аустрија наоружала и скупила силну војску на српској граници и Босни, и да јој још велике силе разоружају Србију, узму Србији муницију и недаду мобилизовање војске — више него сигурно — *не би било рата*. А овако Шваба мало пурукнуо, а Србин мало напред коракнуо, па направили мало места и за енглеску флоту, руске добровољце, а Русија „*вешба*“ војску на нашој граници

— па ако се не забуни као оно аустријска војска на црногорској граници, па *пређе границу*, — онда је зацело *мир осигуран* и „*неће*“ бити рата! Још је сва срећа што није замршено стање у Аустрији, па нити има немира и кризе у *Чешкој*, нити кризе у *Бечу*, а исто тако је све „*у реду*“ у *Угарској*, а о *Крањској* и *Хрватској* не вреди ни речи трошити, толики је „*примеран ред* и *задовољство*“, а Босанци цапаше ником за *кусав устав* — „*Мајн либхен*, вас вилет ду нох мер!“ што рекао Немац. Зар се ту треба *бојати раша?* Особито кад је у изгледу тројни савез да ће се у „*јак*“ *двојни савез* претворити, то је више него сигуран *мир углављен* — и не треба нико, па ни сам мајстор (од рата) *Ерентал* да се плаши рата, (ма да му је по мало страх) до т.га неће доћи. Ако когод не верује нека узме од недеље кошутовски лист на српском језику „*регелушу*“ — или у новом модерном аустријском руху „*Слогу*“ — па ће се *из неких редовних уводних чланака* уверити да о *рату а специјално о Босни* — нема ни дивана, него о свему и свачему другом, а зашто то већ више и није тајна — и ако се „*Браник*“ и „*Српски Глас*“ и поред очију граде и слени и глуви, па нити виде *мур*, за који се 500 круна плаћа и не питају Босанце, е да ли се који Босанац претплатио, и који га ђаво у 200 примерака за Босанце варучи, него му још честитају! Па да човек не воскликне

„Србин има, што ни један нема!“

Дакле мир је свима *непријатељима Срба* — (па и радикалима) до идућег броја „*Стармладог*“ осигуран — изузимајући што узнемирујемо и опет и овом приликом г. г. дужнике, те их и по *десети пуш молимо*, да се смилују те као *честити и поштеми Срби* — што рекао у својој кукњави „*Врач*“ босанац, *плате дуг*, а ми им у том случају јамчимо да између нас *неће доћи до конфликта*, нити ћемо им ми преко својих дипломата и заступника — објављивати:

раш! раш! раш!

Стармлади, с. р.

адмирал флоте: „*Кољ Словен*“ за нападај свих непријатеља Словена и Срба.

Брзојави Хиџинџанима.

Н. Сад. Сматрамо за своју радикалску дужност, да Вам се и овим путем мародски захвалимо на предусретљивости и љубави, којом нас дочекате, угостите и испратите из освојене Кикинде.

Јаша са целом свиштом.

В Кикинда. (Радикалима!) Кад мислите опет у Кикинду? Јавите нам да вам спремимо још лепши дочек.

Кикинџани (жељни радикала).

Кад би сад „Стармлади“ морао у Загребу да излази, он би овако изгледао :

СТАРМЛАДИ

Уредник: Цензура

Цена:

Главни сарадник: Државни тужилац.
Одговорни уредник: у загребачкој тамници.

На годину дана	годину дана затвора.
На по године	по године „
На четврт године	3 месеца „
Поједини бројеви	30 дана „

На општи захтев друго „поправљено“ издање.

Нашим читаоцима.

Услед допуста, који су наши сарадници добили с оне стране (не Дунава него) браве, јављамо да нам је пошло за руком задобити за главног сарадника за наш лист, господина

Чиновника

званичну и одличну шаљивчину познатог лакрдијашког листа „Уш“. Надамо се, да ће наше читаоце, већ и само име чиновника натерати на смех.

За писање историјских пародија и лакрдија задобили смо одличног пародисту г. Куртавог, од чијих се пародија сав свет вата за трбух.

Своје ремек дело: *Оптужна* почећемо у идучем броју доносити, ако нам цензура не запљени.

Уредн. „Ст.“

Због нагомиланог материјала би г. уредник (цензура) ово сигурно приморана била изоставити за „други пут“.

Јавна захвала

Павелу иле Раушу.

Приликом ваше годишњице тешке владавине, примите нашу искрену честитку. Док је добро вама, добро је и нама!

Загребачки гостионичари.

ПОВЕРЕНИЦА

радикалској странци.

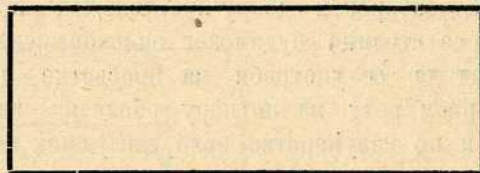
Сви овдашњи некрштени Срби и ја дивимо се вашој борби за Српство, и ја вам кличем: Таки нам подобајет!

Љубим руку

Др. Јошка Црнковић рођ. Шварц,

као и радикална странка.

Народна борба.

На овом месту је у данашњем броју био једини добар виц — и тај нам је избрисала цензура.

Велеиздајничка тиква

и њу је запљенила влада ради допуне збирке за „Велеиздајничку изложбу“. Међу тим ће исту тикву заједнички употребити Франк, Јаша Томић и Раух.

Добар виц.

Дознајемо из потпуно „вероватног“ извора, од самог г. Векерла, да ће се законито стање у скорим у Хрватској повратити. — Добар виц!

Отворено писмо

Др. Јоцики Калијану, Кошутовој подгусној муви
тамо.

Ваш говор противу Мањуа свима се нама допао. То је што народ вели: Куку Тодоре! Молимо Вас, штампајте га у „моргењачи“.

Телићи.

Састанак „великих сила“.

Јаша Томић, Јулије Пфајфер и Франк — састаће се ових дана — на *dispoziciji*!

Телеграм радикалима.

Кад ће те нам опет доћи у Кикинду?

Жељни Микинђани.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

На знање свима и свакоме.

Због помрачења, које ће, (како у радикалском календару за 1909. годину пише), и ове године бити, то се и ове године неће полагати јаван рачун од народне забаве, како га неби и опет појела помрчина заједно с чистим приходом.

На „чисти“ понедељник

Приређивачи нар. забаве.

Разно.

— Између оца Дамаскина и **пре**часнога оца Ердељана дошло је до сукоба.

— Чуо сам. Ствар ће се изравнати. Јаша је послао саборском одбору „образложен“ предлог, да се столица будимског епископа укине, а приход да се употреби на просветне цели — у првом реду на потпору оболелих изнемоглих и по калуђерство врло заслужних књижевника и — новинара.

*

— Како стојимо с комисијицама и с дневницама?

Прота Божја: тхе, помало капље увек. Морам само изнети предлог о реформи свештеничког одеа; знаш ипак је то непријатно, да се свуда прота нађе, — само ретко у цркви

Јавља се побожним вршчанима.

Без обзира, ма у коју недељу радикалеки прваци ишли опет у Кикинду тад ће прота Божја остати изнимно у Вршцу, да — служи службу.

Издали Полита.

„Застава“ јавља радосну вест, да је српским кошутовцима радикалима, после сиљних других издаја пошло за руском — да издаду и Полита.

На једно излази.

— Моја куварица, већ у шездесетој.

— То је добро. Бар не морате баке ко-стирати.

— Баке не. Али ветеране.

Модеран свет.

— Зашто сте узели таку маторку за жену!

— Она пасује врло добро уз рококо мебл!

Одговори уредништва.

Р. П. у месту. Какву циглу и цреп праве три Швабе немамо појма — али толико знамо да најбољу циглу и цреп једино на циглани Централног Кредитног Завода можете добити. Зашт' цигла ако не ваља а она се распада као швапски сир.

Тамо њима. Молимо вас врло лепо да писма која нам стижу из Србије и Босне или боље залените или лепше одлешите, јер овако ваша невешта чеврљења срамоте вам само занат. И после брже радите, немојте — да се човек избечи, очекујући споро чеврљење.

Босанским и Рауховим званичним тигама певачицама. Лепо певате лепе тигице наше, да заслужујете титулу дворских певачица. И ваше цвркугање нам са јако допада — а уверени смо да би се и државном тужиоцу још боље допале. Еле певајте ви само слободно и даље — али не замерите што ми ваше песме које н м певате, не умемо да ставимо у „Стармладове“ ноте. Српско поздравље вама и вашим госама

Ових дана ће чувени

Жаршенов биоскоп

отпочети своје представе.

Кабарет позориште у Н. Саду.

У суботу 6. марта приређују

**супрузи Гавриловић
ВЕСЕЛО ВЕЧЕ**

у пивари код „Линде“, чију представу то-пло препоручујемо вашој п. в. публици.

Цена је листу: на годину К 8, на $\frac{1}{2}$ године К 4, на $\frac{1}{4}$ године К 2.

„Стармлади“ излази 1. и 16-ог сваког месеца. Рукописи се шаљу на уредништво. Претплата се шаље на администрацију „Стармладог“ у Нови Сад (Ujvidék), Дунавска улица број 10.

УРЕЂУЈЕ: СТАРМЛАДИ.

(Поједини број 30 пот.)

Одговори уредник: Петар Крстоношић.

Власник и издавалац: М. Крстоношић.

Штампарија Учитељског Д. Д. „Натошевић“ Нови Сад.

УНИВЕРЗИТЕТСКА
БИБЛИОТЕКА